

Postbus 58285, 1040 HG Amsterdam

Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
De heer drs. W. Koolmees
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Datum

22 NOV. 2017

Ons kenmerk

SBK/96737/PL

Uw kenmerk

Pagina 1 van 2

Onderwerp

Uitvoeringstoets deactivering quotum, introductie heffingsvrij jaar en wijziging no risk

Geachte heer Koolmees,

Op 5 oktober 2017 heeft UWV uw verzoek ontvangen (referentie 2017-0000156676) om het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet financiering sociale verzekeringen teneinde het deactiveren van de quotumheffing mogelijk te maken en erin te voorzien dat de quotumheffing niet eerder dan over het tweede kalenderjaar na activering wordt geheven, te bezien op aspecten van uitvoerbaarheid.

Hetzelfde geldt voor het in het wetsvoorstel meegenomen voornemen om de Wet banenafpraak quotum arbeidsbeperkten (Wbqa), de Ziektewet (ZW) en de Wet tegemoetkoming loondomein (WTL) aan te passen.

In bijgevoegde toets geeft UWV een oordeel over de onderdelen van het voorstel.

Het oordeel over de uitvoerbaarheid kent wat UWV betreft twee onderdelen: de technische uitvoerbaarheid en de uitlegbaarheid naar werkgevers.

In technische zin is het voorstel voor UWV uitvoerbaar en haalbaar per de voorgestelde inwerkingtredingsdata onder acceptatie van een aantal risico's en uitgangspunten.

Wat betreft de uitlegbaarheid naar werkgevers ziet UWV grote risico's en bezwaren. In de ogen van UWV staat het voorstel op gespannen voet met het uitgangspunt van uitlegbare, eenvoudige regelgeving.

De quotumheffing is geen doel op zich maar een middel om werkgevers te stimuleren om meer arbeidsbeperkten aan werk te helpen. Tegen die achtergrond is het beleidsmatig begrijpelijk dat de mogelijkheid tot deactivering van de quotumheffing wordt geïntroduceerd voor de situaties dat werkgevers in de markt- of overheidssector voldoen aan de banenafpraak.

Het voorstel betekent echter een verdere complexiteit in het nu al zeer ingewikkelde proces van quotumregeling en inleenconstructie. De quotumregeling wordt in de voorgestelde variant zo langzamerhand dermate ingewikkeld dat deze amper uitlegbaar is aan werkgevers.

Het voorstel kent het risico dat in de combinatie en in de tijd de verschillende opties van activering, deactivering en heffingsvrije jaar voor werkgevers complex en verwarrend zijn, waarbij bovendien de situatie voor werkgevers bij de overheid en in de marktsector verschillend kan zijn. Er is in de loop van de tijd een veelheid aan situaties mogelijk voor overheid en marktsector, die door het deactiveringsvoorstel in de loop van enig kalenderjaar nog kunnen wijzigen.

Ook voor de uitvoering leidt het voorstel tot ingewikkelde, mogelijk jaarlijks en zelfs binnen één jaar wisselende processen en communicatie. Het voorstel betekent dan ook dat er geen sprake is van een standaard te doorlopen uitvoeringsproces, maar dat UWV per jaar moet beoordelen welke uitvoeringsmodaliteit aan de orde is. In de uitvoering en de communicatie voor uit- en inleners en UWV zal structureel de disclaimer van mogelijke deactivering en eenmalig die van het heffingsvrije jaar moeten worden benadrukt. Het voorstel kan ertoe leiden dat de medewerking van uit- en

inleners aan de ingewikkelde en lasten genererende inleenconstructie beperkt is, zeker in het jaar waarin géén heffing plaatsvindt maar mogelijk ook in latere jaren (vanwege de kans op deactivering).

Belangrijke voorwaarde voor uitvoerbaarheid is daarom strakke regie: van de politieke besluitvorming tot activering of deactivering, via de inleenconstructie die UWV hanteert, tot en met het opleggen van quotumheffingen aan quotumplichtige werkgevers door de Belastingdienst. Dit vergt niet alleen een governancestructuur tussen SZW, UWV en Belastingdienst, maar ook afstemming op operationeel niveau. UWV ziet graag dat SZW – als opdrachtgever van de betreffende regelgeving – deze regie organiseert.

Het nu voorliggende voorstel betekent voor UWV bovendien een wijziging in een lopend implementatietraject. Het zet daarmee het tijdpad naar tijdige implementatie van de quotumregeling en inleenconstructie, waarvan wij al eerder hebben geconstateerd dat het krap is, onder druk.

In het belang van de effectiviteit van het voorstel en de dienstverlening aan werkgevers, pleit UWV in ieder geval voor aanpassing van het voorstel. UWV stelt voor om de berichtgeving aan quotumplichtige overheidswerkgevers in 2019 te schrappen. Daarmee verdwijnt de beoogde prikkelwerking die van die berichten had kunnen uitgaan. Die berichten zouden werkgevers immers een beeld geven van hun individuele quotumtekort en hen aanzetten tot het aannemen of inlenen van arbeidsbeperkten. Als het wenselijk is om toch een dergelijke prikkel in stand te houden, is het te overwegen dat SZW – analoog aan de rekenhulp WTL – een rekenhulp quotum ontwikkelt waarmee werkgevers zelf hun quotumtekort kunnen berekenen. In die rekenhulp kunnen werkgevers ook de verloonde uren van ingeleende arbeidsbeperkten invullen, zij hebben immers zicht daarop.

Deze aanpassing vermindert de druk op het tijdpad richting tijdige implementatie.

De bovenstaande aanpassing maakt het mogelijk om 2019 te kunnen gebruiken als proefjaar voor de inleenconstructie. In eerdere uitvoeringstoetsen heeft UWV bepleit dat het wenselijk is dat eerst geoefend kan worden met de inleenconstructie voordat deze op grote schaal wordt gehanteerd.

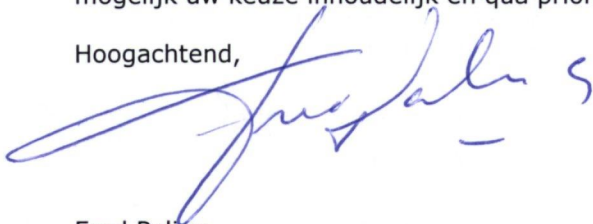
De boven vermelde, in de ogen van UWV zwaarwegende bezwaren betreffende het proces en de communicatie, en het door UWV geformuleerde alternatieve voorstel op een onderdeel, beperken volgens UWV de betekenis van het oordeel dat het voorstel technisch uitvoerbaar is.

De incidentele kosten bedragen €490.000. De structurele kosten bedragen €140.000 in 2018 en €225.000 vanaf 2019.

In bijgevoegde toets lichten wij onze bevindingen nader toe.

Graag zien wij binnen de gebruikelijke zes weken uw reactie op deze toets tegemoet. Wellicht ten overvloede melden wij u dat ons project gericht op implementatie van de huidige regelgeving in volle gang is. De wijziging van de regelgeving, zowel de door SZW voorgestelde als het UWV-alternatief zoals het is verwoord in voorliggende toets, is van invloed op het lopende project. Daarom zouden wij het zeer op prijs stellen als wij uw reactie zo snel mogelijk zouden kunnen vernemen, liefst ruim binnen de gebruikelijke termijn van zes weken. Dan kunnen wij zo snel mogelijk uw keuze inhoudelijk en qua prioritering verwerken in ons implementatietraject.

Hoogachtend,

Fred Paling,
Waarnemend voorzitter Raad van Bestuur

**Uitvoeringstoets
introductie deactivering quotum
en heffingsvrij jaar, en
wijziging no risk**

UWV

21 november 2017

Aanleiding

Op 5 oktober 2017 heeft UWV het verzoek van de minister van SZW ontvangen (referentie 2017-0000156676) om het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet financiering sociale verzekeringen teneinde het deactiveren van de quotumheffing mogelijk te maken en erin te voorzien dat de quotumheffing niet eerder dan over het tweede kalenderjaar na activering wordt geheven, te bezien op aspecten van uitvoerbaarheid.

Hetzelfde geldt voor het in het wetsvoorstel meegenomen voornemen om de Wet banenafpraak quotum arbeidsbeperkten (Wbqa), de Ziektewet (ZW) en de Wet tegemoetkoming loondomein (WTL) aan te passen.

Samenvattend oordeel

Het oordeel over de uitvoerbaarheid kent wat UWV betreft twee onderdelen: de technische uitvoerbaarheid en de uitlegbaarheid naar werkgevers.

In technische zin is het voorstel voor UWV uitvoerbaar en haalbaar per de voorgestelde inwerkingtredingsdata onder acceptatie van een aantal risico's en uitgangspunten.

Wat betreft de uitlegbaarheid naar werkgevers ziet UWV grote risico's en bezwaren. De quotumheffing is geen doel op zich maar een middel om werkgevers te stimuleren om meer arbeidsbeperkten aan werk te helpen. Tegen die achtergrond is het beleidsmatig begrijpelijk dat de mogelijkheid tot deactivering van de quotumheffing wordt geïntroduceerd voor de situaties dat werkgevers in de markt- of overheidssector voldoen aan de banenafpraak.

Het voorstel betekent echter een verdere complexiteit in het nu al zeer ingewikkelde proces van quotumregeling en inleenconstructie. De quotumregeling wordt in de voorgestelde variant zo langzamerhand dermate ingewikkeld dat deze amper uitlegbaar is aan werkgevers. Het voorstel kent het risico dat in de combinatie en in de tijd de verschillende opties van activering, deactivering en heffingsvrije jaar voor werkgevers complex en verwarrend zijn, waarbij bovendien de situatie voor werkgevers bij de overheid en in de marktsector verschillend kan zijn. Er is in de loop van de tijd een veelheid aan situaties mogelijk voor overheid en marktsector, die door het deactiveringsvoorstel in de loop van enig kalenderjaar nog kunnen wijzigen.

Ook voor de uitvoering leidt het voorstel tot ingewikkelde, mogelijk jaarlijks en zelfs binnen één jaar wisselende processen en communicatie. Het voorstel betekent dan ook dat er geen sprake is van een standaard te doorlopen uitvoeringsproces, maar dat UWV per jaar en ook binnen dat jaar moet beoordelen welke uitvoeringsmodaliteit aan de orde is. In de uitvoering en de communicatie voor uit- en inleners en UWV zal structureel de disclaimer van mogelijke deactivering en eenmalig die van het heffingsvrije jaar moeten worden benadrukt. Het voorstel kan ertoe leiden dat de medewerking van uit- en inleners aan de ingewikkelde en lasten genererende inleenconstructie beperkt is, zeker in het jaar waarin géén heffing plaatsvindt maar mogelijk ook in latere jaren (vanwege de kans op deactivering).

Belangrijke voorwaarde voor uitvoerbaarheid is daarom strakke regie: van de politieke besluitvorming tot activering of deactivering, via de inleenconstructie die UWV hanteert, tot en met het opleggen van quotumheffingen aan quotumplichtige werkgevers door de Belastingdienst. Dit vergt niet alleen een governancestructuur tussen SZW, UWV en Belastingdienst, maar ook afstemming op operationeel niveau. UWV ziet graag dat SZW – als opdrachtgever van de betreffende regelgeving – deze regie organiseert.

Het nu voorliggende voorstel betekent voor UWV bovendien een wijziging in een lopend implementatietraject. Het zet daarmee het tijdpad naar tijdige implementatie van de quotumregeling en inleenconstructie, waarvan wij al eerder hebben geconstateerd dat dat krap is, onder druk, ook al is dat tijdpad haalbaar.

In het belang van de effectiviteit van het voorstel en de dienstverlening aan werkgevers, pleit UWV in ieder geval voor aanpassing van het voorstel. Hieronder werken we deze aanpassing nader uit. Deze aanpassing vermindert de druk op het tijdpad richting tijdige implementatie.

De boven vermelde, in de ogen van UWV zwaarwegende bezwaren betreffende het proces en de communicatie, en het door UWV geformuleerde alternatieve voorstel op een onderdeel, beperken in de ogen van UWV de betekenis van het oordeel dat het voorstel technisch uitvoerbaar is.

Risico's en uitgangspunten

1. Introductie deactivering en heffingsvrij jaar

Implementatie quotumregeling en inleenconstructie door UWV

Op 18 mei 2016 heeft UWV de u-toets over de inleenconstructie opgeleverd (kenmerk SBK/93765/PL). In die toets vermelden wij onder meer dat de inleenconstructie een complex en administratief zwaar proces is. Het vergt de inrichting van een tweede loonaangifteketen in het klein. Tevens heeft UWV destijds qua planning en proces opgemerkt dat invoering van de quotumregeling en inleenconstructie op één en hetzelfde moment leidt tot een lastig uitvoerbaar en daarmee risicovol proces. UWV moet een geheel nieuwe keten ontwikkelen, met nieuwe en gewijzigde koppelingen en een afhankelijkheid in tijd. Inspanningen hiervoor staan dan nog los van samenloop met andere implementatietrajecten binnen UWV. Bovenstaande betekent dat de inleenconstructie qua uitvoering ingewikkeld is. De implementatie vergt een strak proces.

Naar aanleiding van de brief van de staatssecretaris van SZW van 18 juli 2016 (referentie 2016-0000159052) is UWV bezig met de implementatie van de zogenaamde inleenconstructie, gebaseerd op de toenmalige regelgeving.

Medio 2017 heeft UWV werkgevers kunnen tonen hoe de inleenconstructie eruit ziet, wil UWV tijdig (in 2019) uitvoering eraan kunnen geven. Werkgevers hebben laten weten die variant erg belastend te vinden. Voor het ontwikkelen van een andere, minder belastende variant is veel meer tijd nodig dan UWV thans gegeven is. In de u-toets van 18 mei 2016 hebben wij vermeld en gemotiveerd waarom het voortbrengingsproces voor de inleenconstructie langer dan gebruikelijk is. Het voortbrengingsproces wordt nog langer als UWV fors zou afwijken van de voorgenomen vormgeving. Realisatie is in ieder geval niet haalbaar in 2019. UWV werkt daar wel naar toe. Overigens is een aangepaste, automatische variant niet voor alle werkgevers aantrekkelijk. Een dergelijke variant vergt aanpassing van hun eigen administratiesystemen. Dat is vooral interessant voor werkgevers die op grote schaal arbeidsbeperkten uit- en inlenen. Dit is uiteraard een belangrijke doelgroep die in aantallen verloonde uren het merendeel van de om te zetten uren voor hun rekening neemt. Voor werkgevers die daarentegen slechts incidenteel arbeidsbeperkten inlenen, schat UWV in dat de nu door UWV ontwikkelde, meer handmatige vormgeving werkbaar is. Voor deze werkgevers is aanpassing van hun systemen wellicht niet kostenefficiënt en houdt UWV een handmatige variant overeind.

Voorliggend voorstel leidt tot nieuwe situatie

Het voorstel betekent niet alleen een wijziging in het al vergevorderd implementatieproject van UWV. Het is tevens een verdere complexiteit in het nu al ingewikkelde proces van quotumregeling en inleenconstructie. Uit- en inleners en UWV genereren mogelijk lasten voor een jaar waarin géén

heffing plaatsvindt. Hoewel onoverkomelijk in geval van een deactiveringsbesluit (dat kan SZW pas laat in een kalenderjaar nemen), leidt dit tot lasten die bij nader inzien onnodig zijn. Tevens kan het voorstel tot verwarring leiden bij werkgevers (quotum is geactiveerd maar leidt niet tot heffing of wordt gedeactiveerd, later weer geactiveerd, onderscheid tussen markt- en overheidssector).

Met het nu voorliggende wetsvoorstel ontstaat in de ogen van UWV ook een nieuwe situatie. Het voorstel regelt onder meer dat over het eerste kalenderjaar na activering de Belastingdienst geen heffing oplegt. Concreet betekent dit dat quotumplichtige overheidswerkgevers in 2019 geen heffing verschuldigd zijn. In plaats daarvan bepaalt het voorstel dat UWV deze werkgevers in dat jaar een bericht stuurt over hun quotumtekort.

Het is de verwachting van UWV dat het achterwege blijven van een heffing in 2019 van invloed is op de medewerking van uit- en inlenende werkgevers aan de inleenconstructie als uit- en inlenende werkgevers dat onnodig belastend vinden. UWV verwacht dat die medewerking beperkt zal zijn. Daar vanuit gaande is het weliswaar voor UWV uitvoerbaar en haalbaar dat UWV in 2019 quotumplichtige werkgevers informeert over hun quotumtekort, maar door de naar verwachting onvolledige medewerking van uit- en inleners zal UWV niet alle verloonde uren van ingeleende arbeidsbeperkten kunnen meenemen. De berichtgeving van UWV is dan niet volledig. Dat beperkt de betekenis van die berichtgeving en daarmee van de prikkel die daarvan uit moet gaan. Tegen die achtergrond stelt UWV voor om de UWV-berichtgeving in 2019 aan quotumplichtige overheidswerkgevers over het quotumtekort te schrappen.

Bovenstaande geldt specifiek voor 2019 in de overheidssector door het heffingsvrije jaar, maar doet zich mogelijk ook in latere jaren voor in de overheids- of marktsector vanwege de kans dat het quotum gedeactiveerd wordt.

Het UWV-voorstel tot schrappen van berichtgeving in 2019 biedt UWV de ruimte om 2019 te gebruiken als proefjaar voor de inleenconstructie. In onder meer de uitvoeringstoets van 18 mei 2016 heeft UWV gepleit voor het uitgebreid kunnen testen van de inleenconstructie in 2019, vóór grootschalige ingebruikname. Het overnemen van het UWV-voorstel biedt daadwerkelijk ruimte voor een dergelijke test.

Het UWV-voorstel is ook nastrevenswaardig vanuit het volgende aandachtspunt.

UWV wil bij de verzending van de in het voorstel opgenomen berichten gebruik maken van het adressenbestand van werkgevers van de Belastingdienst, het werkgeversloket voor de quotumheffingen. Dan gebruikt UWV hetzelfde adressenbestand als de Belastingdienst zou hebben gebruikt bij het opleggen van een heffing.

Overigens heeft UWV deze adressen al nodig in 2018. Conform eerdere toezegging van SZW aan de Kamer¹ zal UWV begin 2018 de communicatie richting individuele werkgevers ter hand nemen: "In het eerste deel van 2018 zullen grote overheidswerkgevers (...) op basis van de dan bekende informatie worden geïnformeerd dat zij wellicht ook over 2018 groot zullen zijn, en dat zij over 2018 waarschijnlijk quotumplichtig zullen zijn."

Op ambtelijk niveau verkennt UWV thans met de Belastingdienst wat de mogelijkheden zijn om dit adressenbestand tijdig in 2018 te kunnen ontvangen. Het voorstel van UWV maakt dat UWV in 2019 een beperkt aantal adressen nodig heeft voor de pilot en pas in 2020 voor alle quotumplichtige werkgevers.

Als de in het voorstel opgenomen berichtgeving van UWV in 2019 aan quotumplichtige werkgevers geschrapt wordt, verdwijnt daarmee de door SZW beoogde prikkelwerking die van die berichten had kunnen uitgaan. Die berichten zouden werkgevers immers een beeld geven van hun individuele quotumtekort en hen aanzetten tot het aannemen of inlenen van arbeidsbeperkten. Als het wenselijk is om toch een dergelijke prikkel in stand te houden, is het te overwegen dat SZW – analoog aan de rekenhulp WTL van SZW – een rekenhulp quotum ontwikkelt waarmee werkgevers

¹ Brief van de minister van SZW aan de Tweede Kamer van 28 september 2017. Zie ook Kamerstukken II, 2017/18, 34 352, nr. 71.

zelf hun quotumtekort kunnen berekenen. In die rekenhulp kunnen werkgevers ook de verloonde uren van ingeleende arbeidsbepikten invullen, zij hebben immers zicht daarop. Tevens kunnen alle betrokkenen (SZW, UWV, Belastingdienst) in 2018 in algemene zin communiceren over de quotumregeling en het belang van het in dienst nemen of inlenen van arbeidsbepikten.

Uitgangspunten en risico's van het voorgelegde voorstel

Voor de uitvoering van het voorstel signaleert UWV de volgende uitgangspunten en risico's:

- Het heffingsvrije jaar geldt altijd voor het eerste jaar na het jaar waarin voor het eerst activering plaatsvindt.
Het kan voorkomen dat in het heffingsvrije jaar deactivering plaatsvindt. Er vindt dan in elk geval géén heffing plaats. UWV gaat er vanuit dat dan het heffingsvrije jaar wordt opgesoupeerd door werkgevers en dat er niet later alsnog een heffingsvrij jaar kan ontstaan naar aanleiding van latere activering. Met andere woorden: na activering gaat de bepaling van een heffingsvrij jaar 'boven' een eventuele beslissing tot deactivering.
- Daadwerkelijke deactivering in enig jaar kan op werkgevers verwarrend overkomen en creëert lasten voor UWV, uit- en inleners zonder dat er een heffing wordt opgelegd.

Dit lichten wij toe aan de hand van de volgende casus:

- Voor de overheid is per 2018 het quotum geactiveerd.
- 2019 (over 2018) is heffingsvrij.
- 2020 is het eerste jaar waarin mogelijk geheven wordt.
- Deactivering kan de heffing in 2020 betreffen. Tot deactivering kan SZW besluiten als in 2018, 2019 of 2020 blijkt dat de overheid voldoende banen voor arbeidsbepikten heeft gerealiseerd. Op het moment dat SZW aan de hand van de meting baangarantiemonitor in 2020 (over 2019) beslist tot deactivering in 2020 (over 2019), is bij UWV het proces om de eerste heffingen (over 2019) voor te bereiden in volle gang. De meting over 2019 verschijnt immers rond juli 2020. Op dat moment is het proces om te komen tot de quotumberekeningen al in volle gang. Zo zijn de vooraankondigingen al verzonden en is de inleenconstructie al begonnen. Dat is verwarrend voor werkgevers. Bovendien regelt het wetsvoorstel niets over hoe te handelen als de heffingen in enig jaar al door de Belastingdienst zijn verstuurd en bij nader inzien de quotumregeling in hetzelfde jaar wordt gedeactiveerd.

Ook bij latere activering en deactivering van het quotum voor overheid- of marktsector doet dit zich voor.

Hierbij is nog het volgende van belang. Tot deactivering kan niet eerder besloten worden door de regering dan na voorhangprocedure bij het parlement. Dat betekent dat de ministeriële regeling tot deactivering mogelijk pas gepubliceerd kan worden op het moment dat UWV de inleenconstructie heeft afgerond met uit- en inleners en dat UWV de te heffen bedragen al heeft doorgegeven aan de Belastingdienst. Het kan zelfs zijn dat dan een onomkeerbaar proces in gang is gezet in de richting van versturing van heffingen aan werkgevers vóórdat het besluit tot deactivering is gepubliceerd. Een dusdanig verwarrende situatie richting werkgevers acht UWV onwenselijk. UWV vraagt SZW om dit effect weg te nemen zonder dat de termijn wordt beperkt die UWV jaarlijks ter beschikking staat om de quotumberekeningen op te stellen en aan de Belastingdienst te verstrekken. Gegeven de complexiteit van de inleenconstructie en de tijd die uit- en inleners moet worden gegeven om de overdracht van uren af te stemmen, is inkorting van die termijn geen optie. Evenmin is het een optie om eerder in het kalenderjaar te starten met de UWV-activiteiten ten behoeve van de quotumregeling en inleenconstructie, omdat de loonaangiften van werkgevers dan nog niet stabiel genoeg zijn voor een effectieve en efficiënte uitvoering van de quotumregeling.

Los hiervan betekent het feit dat pas laat in enig jaar definitief vaststaat dat van deactivering sprake is, dat UWV en uit-/inleners op dat moment lasten hebben gegenereerd ten behoeve van de inleenconstructie.

- UWV weet niet wie de inlenende werkgever is van een persoon in het doelgroepregister. UWV weet daarom niet of dit een werkgever bij de overheid of in de marktsector is. In het kader van de inleenconstructie toont UWV uitleners alle uitgeleende personen in het doelgroepregister

waarvoor de uitlener loonaangifte heeft gedaan. UWV laat daarmee op bsn persoonsgegevens zien (o.a. opname in het doelgroepregister) van iemand uit het doelgroepregister die mogelijk bij een werkgever in de marktsector is ingeleend. UWV vraagt zich af of daarvoor een juridische grondslag bestaat en of dat proportioneel is zolang voor de marktsector de quotumheffing nog niet is geactiveerd. Wij verzoeken u hier expliciet op in te gaan in uw reactie op deze toets.

- Een werkgever kan in een bezwaarprocedure verwickeld zijn op een eerder opgelegde beschikking quotumheffing op een moment dat het quotum is gedeactiveerd is voor de sector van deze werkgever. Een en ander heeft echter betrekking op verschillende jaren. Dit is lastig uitlegbaar aan werkgevers en complex voor de uitvoering.
- Gedurende de periode dat het quotum voor beide sectoren gedeactiveerd is, zal UWV alle voorzieningen (processen, systemen, personeel) in stand moeten houden en zal ook de inhoudelijke kennis van de quotumregeling paraat en geborgd moeten blijven. Dit met het oog op het direct kunnen uitvoeren van de regelgeving zodra besloten is tot activering van het quotum voor één of beide sectoren.
- De communicatie door UWV (bijv. vraag- en antwoordscripts voor medewerkers van het Klantcontactcentrum van de UWV-divisie Klant & Service) behoeft voortdurende bijstelling door mogelijk jaarlijks wijzigende situaties voor werkgevers. Hetzelfde geldt voor het bijwerken van de informatie op uwv.nl.
- De werkgever van een persoon die met een werkvoorziening wel het wettelijk minimumloon kan verdienen maar zonder voorziening niet, kan aanspraak maken op de no risk polis op het moment dat het quotum voor de sector waartoe betrokkene behoort, geactiveerd is. Het voorstel maakt het mogelijk dat het quotum met terugwerkende kracht, over het voorgaande jaar, kan worden gedeactiveerd. Het is niet duidelijk wat er moet gebeuren met reeds in het voorgaande jaar toegekende no risk claims.

2. Wijziging ZW en WTL

Dit wetsvoorstel bevestigt dat UWV / Uitkeren bij het vaststellen van het recht op no risk rekening moet houden met de uitlooptermijn voor registratie in het doelgroepregister. In combinatie met de voorgenomen wijziging van de uitlooptermijn (opschorten van de t+2 regel) vraagt dit een aanpassing van UWV. De t+2 regel is functioneel ingebouwd in één van de UWV-systemen (UZS). Personen (actuele stand op dit moment is 2085) waarbij een einddatum banenafspraken in 2015 is vastgelegd, krijgen met de huidige functionaliteit in UZS een einddatum geldigheid no riskpolis per 1-1-2018. Nieuwe aanvragen vanaf 1-1-2018 worden onterecht afgewezen als de t+2 regel wordt geschrapt. De functionaliteit aanpassen op de gevraagde inwerkingtredingsdatum, 30 december 2017, is wegens de volle releaseplanning en de nodige doorlooptijd niet mogelijk. De eerste mogelijkheid is de decemberrelease 2018.

Om te voorkomen dat deze gevallen in 2018 onterecht afgewezen worden voor de no risk en ook ten behoeve van andere afnemende processen, zal de UWV-divisie Gegevensdiensten als tijdelijke oplossing bij alle gevallen met een einddatum in 2015, de einddatum overschrijven met een datum vanaf 1-1-2028. Na de decemberrelease 2018 kan UWV een structurele oplossing implementeren.

Beoordelingspunten

1 Uitvoerbaarheid

- Deactivering

Onder acceptatie van de eerder vermelde risico's en uitgangspunten, is het voorstel in technische zin uitvoerbaar.

- Eenmalig heffingsvrij jaar bij eerste activering

Eerder in deze toets heeft UWV gemotiveerd waarom de introductie van een heffingsvrij jaar er in de praktijk toe zal leiden dat de medewerking van uit- en inleners met de inleenconstructie te wensen zal overlaten. UWV stelt daarom voor dat het voorstel dat UWV in 2019 berichten aan quotumplichtige overheidswerkgevers verstuurt, schrapt.

In technische zin is het voorstel uitvoerbaar.

- Wijziging ZW en WTL

Het voorstel is uitvoerbaar.

2 Haalbaarheid

- Deactivering en eenmalig heffingsvrij jaar bij eerste activering

Het voorstel is op zich haalbaar voor de eerste toepassing in de praktijk (bij overheidswerkgevers vanaf 2018).

- Wijziging ZW en WTL

De voorgenomen wijziging moet in werking treden met ingang van 30 december 2017. Dit is haalbaar.

3 Handhaafbaarheid

UWV ziet geen impact of risico's wat betreft de handhaving van het voorstel.

4 Effecten op de klant

- Deactivering en eenmalig heffingsvrij jaar bij eerste activering

Bezien vanuit de gedachte dat de quotumheffing geen doel maar een middel is om meer arbeidsbeperkten aan werk te helpen, is het voorstel neutraal voor arbeidsbeperkten.

Voor werkgevers kan het voorstel tót verwarring leiden. Een besluit tot deactivering kan pas laat in enig kalenderjaar worden genomen. Op dat moment zijn bijna alle UWV-werkzaamheden in het kader van de quotumregeling verricht. Hoewel UWV in de communicatie zal opnemen dat al die activiteiten plaatsvinden onder het voorbehoud dat niet tot deactivering wordt besloten, is het de vraag of die boodschap ook daadwerkelijk overkomt. Tevens is de vraag of tegen die achtergrond de medewerking van uitleners niet alleen in het heffingsvrije jaar maar ook later beperkt is als de inleenconstructie handmatige werkzaamheden van hen vergt.

- Wijziging ZW en WTL

Het doorlopende recht op no risk heeft naar verwachting positief effect op de arbeidsmarktpositie van klanten die na enige tijd het WML kunnen verdienen en zich dus in de uitlooperperiode bevinden.

5 Gevolgen voor de verantwoordings- en beleidsinformatie van UWV

Tijdens de u-toets is ambtelijk overeenstemming ontstaan met SZW over de wensen inzake beleidsinformatie. SZW heeft deze inmiddels schriftelijk aan UWV gestuurd (referentie 2017-0000178819).

De gevraagde beleidsinformatie is door UWV te leveren. UWV zal de levering ervan inregelen.

6 Implementatie / risico / control

- Deactivering

UWV zal prominent in de communicatie richting werkgevers een disclaimer opnemen die inhoudt dat de heffing nog kan worden gedeactiveerd. Een dergelijke disclaimer is des te meer gewenst, omdat het formele besluit tot deactivering in enig kalenderjaar wel eens erg laat openbaar zou kunnen worden. Bij werkgevers kan dan via vooraankondiging, inleenconstructie en wellicht zelfs heffing de indruk van een daadwerkelijke heffing zijn ontstaan.

Controlmaatregel van de kant van SZW is om het formele besluit zo snel mogelijk te publiceren na het bekend worden van de cijfers van de actuele meting baangarantiemonitor.

Communicatie geldt meer in het algemeen als controlmaatregel om het risico te beperken dat er bij werkgevers verwarring bestaat over het al dan niet geactiveerd zijn van de quotumheffing in diverse jaren. Dat hangt in eerste instantie af van de metingen baangarantiemonitor, en in tweede instantie van individuele prestaties van werkgevers (hun eventuele, individuele quotumtekort).

- Eenmalig heffingsvrij jaar bij eerste activering

Onder meer door de introductie van een heffingsvrij jaar voor overheidswerkgevers in 2019, pleit UWV voor het achterwege laten van berichtgeving door UWV aan quotumplichtige werkgevers in 2019. In plaats daarvan wil UWV 2019 gebruiken om in een pilot proef te draaien met de inleenconstructie vóór grootschalige ingebruikname. De wens van een pilot heeft UWV in eerdere uitvoeringstoetsen al naar voren gebracht en toegelicht. Het heffingsvrije jaar en het UWV-alternatief bieden daadwerkelijk ruimte voor een dergelijke pilot.

Daarnaast vergt ook deze maatregel adequate communicatie waarin UWV bij activering aan de quotumplichtige werkgevers uitlegt dat het eerste jaar heffingsvrij is.

- Wijziging ZW en WTL

Voor dit onderdeel spelen geen specifieke aspecten op dit punt.

7 Effecten op de benodigde capaciteit

Het voorstel vergt 1 fte als ketenregisseur quotum, en kan voor het overige worden opgevangen binnen de bestaande capaciteit.

8 Eenmalige en structurele effecten op uitvoeringskosten

Incidentele kosten	2018	2019 e.v.
Aanpassen t+2 regel in werkinstructies/systeem Uitkeren	40.000	
Inregelen versturen brieven	100.000	
Regelmechanisme in programmatuur	150.000	
Inrichten S&V info SZW	200.000	
Totale incidentele kosten	490.000	
Structurele kosten		
Versturen brieven	30.000	30.000
Jaarlijks aanpassen klant- en kenniscommunicatie	45.000	45.000
Ketenregisseur quotumregeling	65.000	130.000
Leveren S&V info SZW		20.000
Totale structurele kosten	140.000	225.000
Totale kosten	630.000	225.000

9 Effecten op regeldruk / administratieve lasten

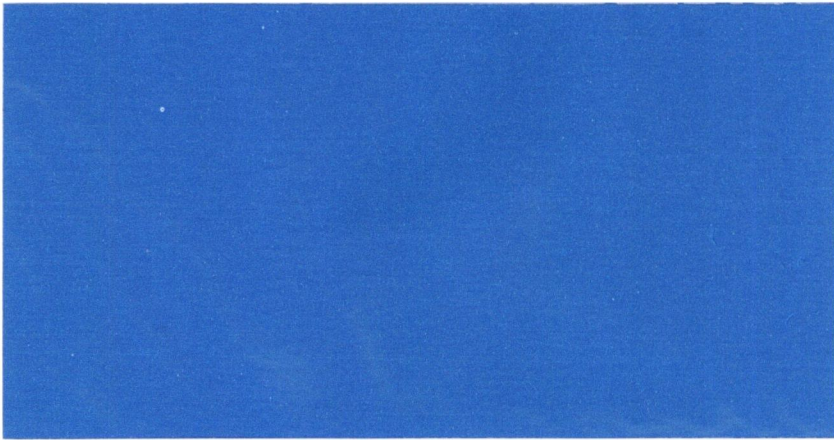
In eerdere uitvoeringstoetsen heeft UWV reeds toegelicht dat de inleenconstructie een voor UWV en voor uit- en inlenende werkgevers belastende constructie is. Gegeven de deadline voor het beschikbaar zijn van de inleenconstructie, zijn de mogelijkheden van UWV om een minder belastende vormgeving voor de inleenconstructie te bouwen, in de tijd van UWV zeer beperkt.

10 IV/ICT

De wijzigingen als gevolg van het voorstel (of het UWV-alternatief) worden meegenomen in het lopende implementatieproject. De benodigde koppelvlakken en berichtspecificaties zijn daarin in ontwikkeling.

11 Gegevensuitwisseling

Zoals elders in deze toets uitgelegd, vergen het SZW-voorstel over UWV-berichtgeving aan quotumplichtige werkgevers in 2019, alsmede de toezegging van SZW aan de Tweede Kamer, het aanleveren van een werkgeversbestand door de Belastingdienst aan UWV. Dan is gewaarborgd dat UWV dezelfde werkgevers aanschrijft als de Belastingdienst doet met een heffing. Op het moment van het verschijnen van deze uitvoeringstoets is UWV met de Belastingdienst in overleg hierover.

MINISTERIE VAN SZW
24 NOV. 2017
SCANPLAZA

RX3PP #661 TX0X#00#0